

Hoofdstuk 6 | Opdracht 15 | Luisteren

Transcript

Erik Scherder onderzoekt – Gedeelde smart is halve smart

Duur: 5 minuten

Start en einde: 0:00 – 5:00

U kent ze allemaal wel, tegeltjeswijsheden. Waarheden die van generatie op generatie worden doorgegeven. Onze psychologie van de koude grond. Maar kunnen deze volkswijsheden de toets van de wetenschap ook werkelijk doorstaan?

Is deze voor de krullen, hè?

Ja.

Samen met u en met mijn collega-wetenschappers ga ik op zoek naar het antwoord op de vraag achter de tegel.

[in beeld: tegel met de tekst: Gedeelde smart is halve smart]

32 graden.

Is gedeelde smart inderdaad halve smart? Hoe leuk is het om dat met u samen te ontdekken! Gewoon op straat.

Mag ik u iets vragen?

Maar dan wel met een echt wetenschappelijk experiment. Ik heb er helemaal zin in.

Goedendag dames, mag ik u iets vragen? Ik ben Erik Scherder. Het is een experiment over met uw hand in een bakje met ijswater.

Daar is hij goed in.

O.

Maar superfijn dat u mee wilt doen. Welkom.

Hoi.

Wie zou dat worden van u twee?

Jij, denk ik.

Ik ja.

Oké.

Ben je verder in een gezonde conditie?

Ja.

Ja? Geen hart- en vaatziekten?

Nee.

Mijn collega, die is deskundige op het gebied van de desinfectie.

En dan vraag ik of u een beetje van plek wil wisselen? Dat u bij mij zo'n beetje en u daar, ja.

Echt leuk hoor dat u even mee wilt doen. Fantastisch.

Wat beoogt u hiermee?

Ik zal het u na afloop, als u dat goedvindt, leg ik het u uiteraard uit.

Serius onderzoek, overigens. De bedoeling is dat ik je zometeen vraag: stop je rechterhand in de ijswater.

Ja.

Op moment dat je nou denkt: hé, ik voel iets van pijn, door die kou, geef je even aan: ik voel pijn.

Oké.

Maar je houdt je hand er nog even in.

Ja.

Totdat je denkt: nou dit is ... dit is echt onaangenaam geworden.

Ja.

En dan trek je hem eruit.

Oké.

Bent u er klaar voor?

Ja.

Ik zou zeggen: ga uw gang.

Nu.

Wel koud hè?

Ja, zeker koud.

Ja, is wel koud.

Zo gauw je denkt: dit is al ...

Ik voel al een beetje pijn.

... pijn, oké, prima. Ja. Houd hem vast en ...

Ja.

Ja oké, dank u.

Blijven jullie hier overnachten?

Ja, precies. Als u het echt onaangenaam gaat vinden, mag-ie eruit hè.

Ja.

Oké, perfect.

Ja, nou stop ik er wel mee.

Oké, ja. Dank u.

Dank u wel.

Ja, oké, perfect.

Doet u maar lekker in het warme water.

Lekker even, of niet?

Is het lekker?

Ja, maar het voelt niet echt als warm water hoor.

O. Teleurstellend eigenlijk.

Ik schrijf even op hier ...

Dat was deel één. Als u dan weer bij mekaar komt, toe weer bij die ijsbak alstublieft, zo. En u krijgt een rol. Namelijk, we willen u vragen of u de rechterhand van uw vrouw wil vasthouden. Liefdevol.

Hoef ik er niet bij te zeggen, natuurlijk hè, straalt er zo af hè? Ja, perfect.

Daar gaan we.

Moeder en zoon het is toch een prachtig beeld hoor.

Ja, hè.

Ja, u geeft weer aan als u denkt: dit is pijnlijk.

O ja, nu begint het pijn te doen.

Oké. Fijn.

Hoelang zijn jullie al vriendinnen?

Vijf jaar of zo, denk ik.

Vijf jaar.

Ja, vijf jaar.

Wat doet papa?

Oké, super, dank u wel.

Hij geeft heel veel warmte naar jou.

Ja, dat is enorm natuurlijk. Wij allemaal krijgen het er warm van, gewoon.

Ja, u moet uw hand er wel uithalen nu, want u bent over drie minuten heen.

Is er een verschil tussen die twee momenten?

Pijn wordt draaglijker natuurlijk zodra ik hem in zijn ogen kan kijken.

Dat *natuurlijk* vind ik interessant hè.

Zo dan!

Hè?!

Dit was de eerste keer.

Zo!

En dit is samen met uw zus.

O, daar ben ik echt heel verbaasd over.

Apart hè?

Blauw was de eerste en rood de tweede.

Ja, bizar hè?

Ja, die liefde is groot hè?

Ja, toch wel hè?

Ja.

Oké, grappig om te zien.

Leuk hè?

Ja, heel leuk.

Grappig? Stel je voor dat er hier een drie (had) gestaan, hè?

Ja, dan was het niet goed.

Dat was een pijnlijk moment geweest.

Dat was heel pijnlijk geweest.